

10 ΜΑΪΟΥ 2024

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

† Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱεροῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων (μετακομιδῆ λειψάνου).

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος π̣̣̣̣̣ Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θ̣̣̣̣̣
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος π̣̣̣̣̣ Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θ̣̣̣̣̣
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

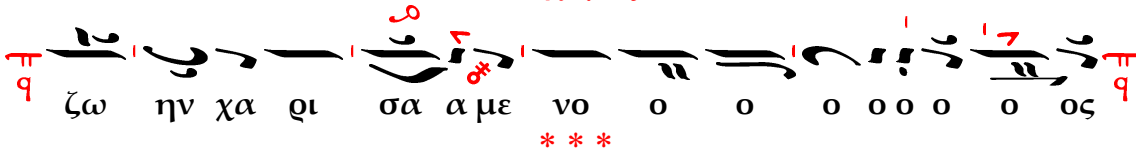
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η', καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς στ' [ἢ εἰς δ' καὶ δ'].

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠχος 4 Πα ρ

ᾠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

K α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα επι νι κι ον α α
δο ον τες

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

O υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν

γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Εἶτα τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:
 Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.
 Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυν πη γα σαις μοι Παρ θε νε Θε ο το κε πη
 γη χα α ριν δι δε σα λο ο γω ως α νυ
 μνη σω σε πη γην την βλυ στα νσαν ζω ην και
 χα α ριν πι στοις συ γαρ ε ε νυ ποστατον Λο γον ε
 πη η γα α σας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ια τρει ον υ περ φυ σιν ο να ος σε μνη
 δει ει κνυ ται πα σι Κο ο ρη εκ γαρ θα να τω
 προ φα νωσ τωσ προ στρεχον τας πι στωσ σα φω ως α
 νι στα και πα α σι ι την αφθονον α να βλυ ζει

γλυ κυ υ τη η τα

Δόξα.

Κ α ταρ ρε εις ου ρα νο θεν α κε νω τως η
μιν χα α ρι τας ον τως μο ο νη τον γαρ τυ
φλωτ τον τα ποι εις α να βλε πειν προς το φως βορ
βο ο ρω και νω φω νη η σα α σα α νω θεν
περ εν νοι αν τω Λε ε ο ον τι

Καὶ νῦν.

Η κοι νη φι λο τι μι α τσ βρο τει ου σεμ
νη Χαι αι ρε Μα ρι α Χαι αι ρε ο γαρ των
ο λων ποι η της ε πι σοι ως περ στα γων κα
τε ε βη σα φως Πη γη ην σε ε α θα να τον
να δει ξας θε ο ο νυ υμ φε

Καταβασία.

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι

στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν ε

πι νι κι ον α α δο ον τας

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Παην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ὠδὴ γ'

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον ^π αλλ α φθαρ σι
 ας πη γην ^Δ εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
 ω στερε ου ου με ε θα ^π (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νυν παν τα πε πλη ρωται φω τος ^Δ ου ρα νος τε και
 γη η και τα κα τα χθο νι α ^π ε ορ τα ζε τω
 γουν πα σα κτι ι σις ^Δ την ε γερ σιν Χρι στου ^Δ εν η
 ε στε ρε ε ω ω ται ^π

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε ^Δ συ νε γει ρο μαι
 ση η μερον α να σταν τι σοι ^π συ νε σταυ ρου μην
 σοι χθες ^Δ αυ το ος με συν δο ξασον Σω τηρ ^Δ εν τη
 βα σι λει ει α α σου ^π

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φω τει νον σε α γι ον να ον ^Δ τσ Δε σπο τσ
 των ο λων Κο ο ρη ε πι στα μαι ^π και α φθαρ

σι ασ πη γην το υ υδωρο ρρε ουσαν Χρι στον
εξ ου πο τι ζο ο με ε θα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο σην χα ριν Δε σποινα Πη γη Αυ το κρα το ρι
δι δως ου ου ρων την προ ο δον ε πε χο με
νην δει νως τσ λι ι θσ υ πο στα σιν φρι κτην τω
υ δα τι λυ υ σα α σαν

Δόξα.

Ρ ε ει χα ρις αφ θονος εκ σθ Θε ο το κε Παρ
θε νε χυ υ δην πη γα ζσ σα χω λοι σκιρ τω
σιν εν σοι λε πρω ων κα θα ρι ζε ται πλη θυς και
δαι μονες πνι ι γο ον ται

Καὶ νῦν.

Ο λοις νε μεις ι α σιν πι στοις βα σι λευ σι δη
μο ταις και πε ε νη σιν αρ χου σι πτω χοις πλσ
σι οις κοι νως το υ υδωρο ρε ου σα Πη γη
α ποι κιλον φα αρ μα α κον

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ^π αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην ^Δ εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
ω στερε ου ου με ε θα ^π

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^Δ θα να τω θα
να τον πα τη η σας ^Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ ζω
ην χα ρι σα α με ε νος ^π (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας ^Δ και τοις εν τοις μνημα σι ^Δ ζω
^{Πα} ην χα ρι σα α με ε νος ^π

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν ^Δ την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^π

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, χύμα.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξί μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Εἶτα, Κάθισμα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Την α ε ε να ον κρη η νην και ζω η ραν
την πη γα α ζσ σαν ρει ει θρα θει αν Πη γην
φω ω νως αι νε σω μεν οι την χα ριν αι τσ με νοι
καθ ε καστην βρου υ ει και γαρ τα ι α μα τα
πο τα μων τα ρευ μα τα δει κνυ σα ε λα χιστα
θεν κα τα χρε ος προ σι ον τες εν πο ο θω
πι στω ως α ρυ σω με θα εκ Πη γης α νε ξαν τλη
τον ρω σιν ον τως α α θα να τον
σαν σα φως των ευ σε βων τας καρ δι ας και χει λε
σιν εκ βο ο η σω μεν συ ει ει των πι
στων το παρα μυ υ θι ι ον

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Γ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.
Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ᾠδὴ δ'

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανος χρη στος ε κου σι ι ως υ περ

παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και
αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο
συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο θε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι
βω του η λα το σκι ρ των ο λα ος δε του Θε ου
ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων
τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υ περ την ψαμ μον α λη θως και τας στα γο νας υ
ε των πε φυ κε Παρ θε νε τα πλη η θη της πη
γηστων ερ γων σα α κα τα παυστως ρε ον τα α πα
σαν ε πι χθο να πλσ ι ι ως παν τα νο σα εν τα δει
νωσ τα χος ι ω ω με ε να

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κ α τα σχε θεν τα γυ ναι κος υ πο καρ κι νθ τον

μα ζον υ δωρ ε πι χει ται Παρ θε ε νε της Πη
 γης ος Δεσ ποινα και πα ραν τι κα πε πανται πα θηθα
 να τη φο ρα τω ρει ει θρω και ο καρ κι ι νος ορ
 θα βαι νειν ε γνω ω ρι ι σεν
 Δόξα.

A κα τα νο η τον εν σοι και υ περ φυ σιν το
 πρα χθεν ε νε στι σα φως Θε ο το ο κε το γαρ
 υ δωρ γι νε ται το της Πη γης ος ι α μα νο σω
 να τη φο ρων ε ναν τι ι ον ο περ η φυ υ
 σις σα φως οι δενου δε ε πο ο τε
 Καὶ νῦν.

A ει θανα τοι με ο εχ θρος ταις ε νη δο νοις
 προ σβο λαις Δεσ ποινα Πη γη Θε ο το ο κε μη πα
 ρι δης προ φθασον η τα χι νη βο η θει α τς τς
 δε των πα γι δων με λυ υ τρς ι να υ μνω ω σε α
 ει την πολυ υ υ μνη η τον

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορειτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὦδὴ ε΄. Τῆς ἑορτῆς.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τ ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο ταν τες αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι
Πα σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λ α λᾶ με να Κο ρη Παρ θε ε νε τα της
Πη γης σᾶ τω ο ον τι τε ρα στι α κα τα πλη ητ τει
των βρο των δι α νοιαν υ περ γαρ φυ σιν πε φυ κε
παν τας πι στῆς α γι α α ζο ον τα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ι στο ρη σε πο κος το Μα αν να και Σι λω
αμ και η πε ετραπη γα α ζᾶ σα Σο λο μων τος
η στο α την χα ριν σᾶ τα Ι ορ δα νει α να
μα τα και η πη γη Σα μα ρει ει τι ι δος
Δόξα.

Σ τα γο νες σᾶ Κο ρη Παρ θε ε νε αι της Πη
γης και νε κρο ον α νε ζω ω σαν υ περ λο ο γον το
πραχ θεν και εν νοιαν τα σα γαρ παν τα Πα να γενε λο
γοννι κα τον αν θρω ω πι ι νον
Καὶ νῦν.

Τ α πα θη μᾶ Κο ρη ι α α σαις της αι μορ
ροι ας πη γη ην η ξη ρα να σα και το ρι γος της

φλο γος την α να ψιν και εκ τι κην δι α θε σιν

ου ρων δε σμα και γα στρο ορροι οι αν

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

τι μυ ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ Γ'. Τῆς ἑορτῆς.

Κ α τηλθες εν τοις κατω τα τοις της γης και
συ νετριψασμοχλουςαι ω νι ους κατο οχθς πε πε
δη με ενων Χρι στε καιτρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστηςτου τα φου (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη
γερθης του τα αφου ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λυμη να μενος εν τω το κωσθ και α
νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει σθτας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ως θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στησας πα γ γε νη

τον Α δαμ²² α να στα ας εκτου τα φου⁹

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ι λο γοι τῶ Λο γῶ ως ον τῶς πη γην^Δ α νυ

μνῶ σι σε Α γνητηςσο φι ας βυ θο ον γαρ^Δ ὡς υ περ

λο ο γον γεν νας^ε τον κρε μα σαν τα⁹ εν αι θε ρι

τας ρο ας²² καιτην γη ην ε πι υ δωρ⁹

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υ πηλ θες την των κλι μα κων φο ραν^Δ α πει

λῶ σαν συντρι βην τῶς ε κει σε ζω γρα α φῶς^Δ ὦ πανα

γι ι α Πη γη^ε δι α σω σα σα⁹ και λα ον υ

πο σει σμῶ²² πε πτω κο ο τος τῶ δο μῶ⁹

Δόξα.

Τ ας μη τρας α γο νῶς στει ρω σει το πριν^Δ δι

α λυ εις εμ φα νῶς της Πη γης σῶ το ρει ει θρω^Δ και γαρ

ὡς τε ε ξα σα συ παρ θε νευ ου σα⁹ τον Δε σπο την

τῶ παν τος²² και τῶς το ο κῶς βρα βευ εις⁹

Καὶ νῦν.

Ο υ λο γος ου νῶς ου δε γλωτ τα τον σον^Δ ε ξι

σχουσιν Ἄ γνητοκε τον ευφημη ησαι ^Δ αλλα σθε
νου ουσιν εν σοι και ε λεγ χεται ^Γ φι λο σο φων
το σεμ νον ^Ζ και ρη το ορων κομ ψο της ^Π

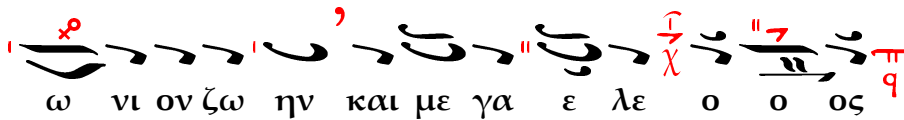
Καταβασία.

Κ α τηλθες εν τοις κατω τα τοις της γης ^Δ και
συνετριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων χρι στε ^Β και τρι η μερος ^Γ ως εκ κη τους
Ι ω νας ^Ζ ε ξα νε εστης του τα φου ^Π

Χ ριστος α νε στη εκ νε κρων ^Δ θα να τω θα
να τον πα τη η σας ^Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ ζω
^Γ ην χα ρι σα α με ε νος ^Π (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ριστος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας ^Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ^Δ ζω
^{Πα} ην χα ρι σα α με ε νος ^Π

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν ^Δ την αι

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ἐξ ἀκενώτου σου Πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύεις μοι πηγάζουσα τὰνάματα, ἀενάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσίξειν με σῆ χάριτι· ἵνα κράζω σοι· * Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα ἀρρήτως, Πατρὸς τὸν προαιώνιον Λόγον, πλάτυνόν μου τὸ στόμα Σεμνή, συνεισφέρουσά με πρὸς τὸν σὸν ἔπαινον, ὡς ἂν ἀνευφημήσω σε, κραυγάζων τῇ Πηγῇ σου ταῦτα·

Χαῖρε πηγῆ, χαρμονῆς ἀλήκτου·

χαῖρε ῥοή, καλλονῆς ἀρρήτου.

Χαῖρε, νοσημάτων παντοίων κατάλυσις·

χαῖρε, παθημάτων ποικίλων κατάκλυσις.

Χαῖρε ῥεῖθρον διειδέστατον, ὑγιάζον τοὺς πιστούς·

χαῖρε ὕδωρ χαριέστατον, τοῖς νοσοῦσι πολλαπλῶς.

Χαῖρε νᾶμα σοφίας, ἀγνωσίαν ἐξαῖρον·

χαῖρε κρᾶμα καρδίας, ἀμβροσίαν προῤῥέον.

Χαῖρε κρατὴρ τοῦ μάννα ζωήρῳτε·

χαῖρε λουτήρ καὶ νέκταρ θεόρρευστε.

Χαῖρε, πορθμὸν ἀσθενείας δεικνῦσα·

χαῖρε, φλογμὸν ἀρρώστιας σβεννῦσα.

* Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ. (α' αἰ.)

Στίχ. Ἐοικε, Χριστέ, τοῦτό σοι Σίμων λέγειν·

Ζηλῶν πάθος σόν, καρτερῶ σταυροῦ πάθος.

Ἐν ξύλῳ ἀμπετάθη Σίμων δεκάτη μεγάλυμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου καὶ Κυπρίνου τῶν ἀδελφῶν, ἔτι δὲ Ὀνησίμου,

Ἐράσμου καὶ ἰδ' (14) συναθλητῶν αὐτῶν ἐν Λεοντίνοις (Lentini) τῆς Σικελίας ἀθλησάντων. (†251)

Στίχ. Ὁ Φιλάδελφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει
Σὺν τοῖς ἀδελφοῖς θεῖον εὖρατο στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ Ὁμολογητοῦ. (~†304)

Στίχ. Τὸν βίον Ἡσύχιος ἄγων ἡσύχως,
Ἐν ἡσυχίᾳ πρὸς Θεὸν διαβαίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, μαθητοῦ τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου καὶ συνασκητοῦ τοῦ ὁσίου Μακαρίου. (†404)

Στίχ. Ψυχὴ θεοπρεπῆς, ὡς ἴσον δῶρον ἐδόθη,
Ἀντωνίῳ καὶ Μακαρίῳ καὶ Ἀθανασίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πασσαρίωνος τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἀγαπίου καὶ Φιλήμονος. (ε' αἰ.)

Στίχ. Ὁ Πασσαρίων πᾶσαν ἀρετὴν φέρων,
Πασῶν ἀμοιβὰς γῆς ἀποστὰς λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ταϊσίας τῆς ἐν Αἰγύπτῳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ. (ς' αἰ.)

Στίχ. Συναλλαγὴ τις πρὸς Θεὸν Λαυρεντίῳ,
Πόνους Ἐδὲμ λαβόντι τὴν πόρρω πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κομγάλου (Comgall), κτίτορος τῆς περιφανοῦς μονῆς Βανγόρης (Bangor) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†602)

Στίχ. Ὅλωσ τὸν Θεὸν ὁ Κομγάλ ἀγαπήσας,
Τύπος ἐδείχθη μονασταῖς Ἰρλανδίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Καλεποδίου, Παλματίου, Σιμπλικίου, Φήλικος, Βλανδᾶ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. (~†222-232)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Αὐρηλιανοῦ, β' ἐπισκόπου Λιμοβικίου (Limoges) ἐν Γαλλίᾳ. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κουάρτου καὶ Κουΐντου, ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κατάλδου (Cataldus), ἐπισκόπου Τάραντος ἐν Ἀπουλίᾳ. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Σολανγίας (Solangia), ἐν Ἀβαρικῶ (Avaricum, Burges) τῆς Γαλλίας. (†880)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ διὰ τῆς Ἑλλάδος πάροδος τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας, ἐκ τῶν Μύρων πρὸς Βάριν τῆς Ἰταλίας. (1087)

Στίχ. Φάνας ὁ νεκρός σου, θεόφρον, τὴν ἔω,
Ἐφανευεν αὐθις καὶ δύσιν τεραστίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σίμωνος, ἐπισκόπου Βλαδιμίρ καὶ Σουζντάλ. (†1226)

Στίχ. Σίμωνι σὲ ψυχῇ ποθήσαντι μόνον,
Χριστέ, δέδωκας σὰς μονὰς τὰς ἀφθάρτους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου, τοῦ ἐκ Τραπεζοῦντος Ἀθωνίτου, κτήτορος τῆς ἐν Πηλίῳ σεβασμίας μονῆς τοῦ ἀγίου μάρτυρος Λαυρεντίου τοῦ ἀρχιδιακόνου Ῥώμης. (τέλη ιδ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μακαρίου Σίμωνος, διὰ Χριστὸν σαλοῦ ἐν Γιούρεβετς καὶ Ζάρκι ἐν Ῥωσίᾳ. (†1584)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Εὐσταθίου, τοῦ ἐν Θεοδοσίᾳ τῆς Κριμαίας τελειωθέντος. (†1759)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Συνεσίου ἐν Ἰρκοῦτσκ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1787)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῷ ἱερῷ προσκυνήματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς καλουμένης Παναγίας Τρουπητῆς ἐν Αἰγίῳ Ἀχαΐας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, πανήγυρις τελεῖται ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Παναγίας Χρυσοπηγῆς Χανίων νήσου Κρήτης.

Ταῖς τῆς σῆς Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Καὶ φάλλομεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος 4 Πα ρ

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γ υ ναι αι κες με τα μω ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
ζω ων τα θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
δου την κα θαι ρε σιν αλ λησ βι ο της της αι ω νι ου
α παρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον

τον μονογενη τον των Πατερων Θεον και υ
περενδοξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως οντως ιερα και πανεορτος αυτη
η σωτηριος νυξ και φωταυγης της λαμπρορου
η μεερας της Εγερωσεως ου ου σαπροαγγε
λος εν ητοαχρονον φως εκταφουσωμα
τικως πασιν επεελααμψεν

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος και ειρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υδρευσασθενοσεντες ιαματα η
Παναγνος ρειγαρθειασεκπηγης τον γλυκα
σμον τον αληθη τον χειμαρρην του φηης οντως
βλυζσαδι ο και πιστει κωνς τς αφθοο
νς αρωσωμεθα συυμπαντες

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ενιιζει τς ακοντας Δεσποινα τα
ξεενασθερατα παντας τς πιστες τς γαρ α

λα λῃς και κω φῃς ὡς εὐ λα λῃς δει κνυ υ ει το υ
δωρ σῃ τῃς πασ χον τας τε δει νως θε ρα πε ευ ει και
ι α σιν χα ρι ι ζε ε ται
Δόξα.

Α να α γεις εκ κα μι νῃτων θλι ψε ων ὄδρο
σι ι ζῃσα να μα σι ξε νῃς εκ Πη γῃς τῃς προ σι
ον τας σοι Σε μνη φα γε δαι νῃς λυ τῃς ῃ ται γαρ
αν θρω πος και λω βῃς τον δε λε προν θε ρα πε ευ
εις και αν θρα κας κα τε ε σβε ε σας
Καὶ νῦν.

Ν ε α α νι δες και κο ραι την Δεσ ποιαν και
συ υμ παν τες αν θρω ποι πι στει εκ ψυ χῃς α νευ
φη μη σω μεν λαμ πρως δι α τῃς γαρ η η λων υ
ε λω πας και ελ κη τα πο νη ρα και ογ κω ω σεις
και πα ρα λυ τον ι α α σα α το
Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

νο ο μενος ανθρωπος πασχειως θνητος και δι
απαθςτο θνητον αφθαρσι ας ενδυει ευ
πρεπει αν ο μος ευλογητος των Πατερων
Θεος και υπερενδοξος

Xριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα
νατον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
ην χαρισα αμεενος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ριστος ανεεστη η εκ νεκρων θαναα
τω θανατον πατησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
ην χαρισα αμεενος

Aναστας ο Ιησους απο του ταφου
καθως προειπεν εδωκεν ημιν την αι
ωνιον ζωην και μεγαλεοος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁδὴ η'. Τῆς ἐορτῆς.

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
στον εις τους αι ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας
τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
ως Θε ον εις τους αι ω νας

A ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου σους σου Σι ων
και ι ι δε ι δου γα ρη κα σι ι σοι θε ο φε γ
γει εις ω σφω στη ρες εκ δυ σμων και βο ρα και θα
λα σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα
 τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
 σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε
 σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν
 τας τους αι ω νας

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θ ει ον η Πη γη η και σε βα σμι ον υ υ δωρ
 προρ ρε ει σθ Παρ θε νε υ δωρ πι κω ων γαρ το ρεν
 μα α να χαι τι ζει σφο δρωσ ε πι κλη σει
 τη θει α της χα ρι τος δι ο σε τι μω
 μεν Πη γη εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Π αν τες το σε πτο ον και ζω ηρ ρυ τον υ υ δωρ
 υ μνη σω μεν προ φρονως της γαρ δυσ πνοι οι ας το ρεν
 μα κα τα χω ραν ι στα και ε λευ θε ρον ποι
 ει προς δι ε ξοδον βα βαι σων θαυ μα σι ων α

γνη Θε ο κυ η τορ

Ευ λο γω μεν Πα τε ρα Υι ον και Α

γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Ποι ον ευ φη μη η σει Πα νυ μνη τε στο ο μα

τδ το κδ σδ το ξε νον αλ λα και νδς ο ποι ος

των θαυ μα των πη γην πε ρι βλε ψαι το και

λο γοις κρο τη σει εν ουκ ε στι τη φυ σει

σχυς τα σα θαυ μα ζειν

Και νυν και α ει και εις τδς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ολον ε πι σοι οι τδ θα να τδ το κρα α τος

η φα νισταια θρο ο ον ω Βα σι λι ις και Κυ ρι

α Βα σι λε α και γαρ την α θα να τον ζω

ην συ ε πη γασας το υ δωρ το μαν να Χρι

σον εις τδς αι ω νας

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν
τον Κυ ρι ον

Καταβασία.

Αυ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
στον εις τους αι ω νας

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

ᾠδὴ θ'

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου

σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα

να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον
τον ζω ο δο την

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γα λ λο ο με ε θα

Χ ρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ
τι αν κο σμου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μιν δι δου η μιν εκ τυ πω τε
ρον σου ου με τα χει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υδα των α πα αν των Κο ρη υ περ κειται
α γνη της Πη γης σθ το υ υ δωρ εμφα νως
δω ρθ με νον α παλ λα γην νο ση μα α των δει
νων και ταις ψυ χαι αι αι αις α πασαν την ρω ω σιν
ως υ περ φυ σιν χε ο ο με ε νον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λυ τη ρα των νο ο σων τον νε ον ι δσ
Σι λω αμ της Πη γης σθ Παρ θε ε νε κα θο
ρω μεν α παντες ομ μα τα γαρ προσ λαμ βα α νει πη
ρος α α παντες δε ε ρω σιν α ε να α ως προς
τη ζω η πο ρι ζο ο με ε θα

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οι ρω σιν ζη τσ εν τες προ σδρα με τε Εν τη
Πη γη η γαρ Κο ρη Παρ θε ε νος εν οι κει
τω υ δα τι σκιρ τα πι στων και ευ φραι αι νσ πλη θυς

ου ου τω ως χρη η ε ξεις τω τε με ε νει την α

μοι βην τωναι τη η σε ε ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τος το κρα τος

Υ ψω θη Πη γη ης σ το υ δωρ υ περ

ου ρα νος και της γης τας α βυ υσ σης ταις ρο

αις δι ε δρα με τς το ε στι αμβρο σι ι α ψυ

χης νε εκταρπι στων με λι το εκ πε ε τρας και

η του μαν να δι α α δο ο σις

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο

γη με ε νη και ρε δε δο ξα σμε ε νη σος
γαρ Υι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ευ φραινεις Παρ θε ε νε τον Α να κτα υ περ
φυ ως α να βλυ ζα σα χα α ριν εκ Πη γης
α ε να ον τω δι δα σα κα τεχ θρω ων την ι
σχυν νι ι κας α ει ει ρω σιν και ει ρη η νην και
Αι τη μα των εκ πλη η ρω ω σιν

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε και αι ρε και πα
λιν ε ρω και αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
η μεροσεκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σαρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

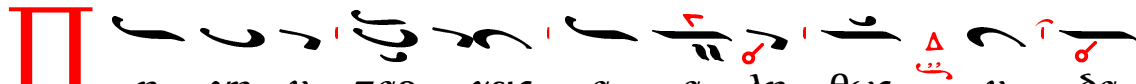

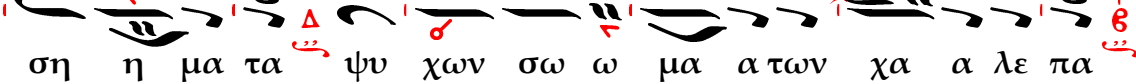

 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο

 ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα

 σχα της α φθαρ σι αστου κο σμου ου σω τη η ρι ον

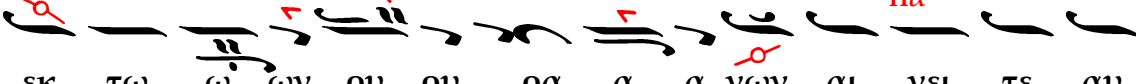
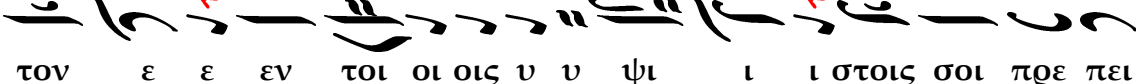
Τῆς Θεοτόκου. Ὅμοιον.

Ἦχος Δι-θ

Π η γη υ παρ χεις α α λη θως υ δα

 το ος ζω ων τος Δε ε σποινα εκ πλυ νεις ουν νο

 ση η μα τα ψυ χων σω ω μα α των χα α λε πα

 εν τη προς ψα αυ σει μο ο νη σου

 δωρ της σω τη ρι ασ Χρι στον η η προ χε ε ου σα

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

 Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον

 εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ

 τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει

υ υμνοστω ω ω Θε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω

Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη

εσται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυ τσ

Ο σταν ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και

α να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα

ω ω ω ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι

θο ο τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

Ε

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον εν στε

ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τσ

Η^{Πα} τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει
 σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω
 ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω
 θε ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η
 μω ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η
 μας

Αινειτε αυτον επι ταις δυναστεiais αυτου· αινειτε αυτον
 τα το πληθος της με γα λω συ υ υ νης α α
 αυ τς

Σ^{Πα} υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α
 νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε
 εκ ρων και προς αυ το ον ε εκ βο ο ω μεν συ
 ζω η υ πα αρ χεις η μων και αι α να α α α
 στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι

Αινειτε αυτον εν ἡχῳ σάλπιγγος· αινειτε αυτον
 εν ψαλ

τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα
T ρι η μερος α νε ε ε ε στης χρι ι στε ε
 εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται
 συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η
 η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο
 ξα α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω
 πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α
 στα α σι ιν

Τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ. Ἦχος Δι-θ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν
 χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω
Υ υ υ υ υ δωρ το ο της Πη η γης σω
 τη ρι ι ι ο ο ον υ πα αρ χει πα σι ι
 τοις α α α σθε νου ου σι προ σε ελ θω μεν
 ου ουν πι ι ι ι στει και χα ρι ιν α α ρυ υ

σω ω με ε θα

Χ Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

Φ ρε ε ε ε ε αρ το ο ζω η η ρον Πη

γης τη η ης α α α θα να α του τοις προ ο

σι ι ου ου ου σι πο ο θω ι α α σε

ων πα α ρε ε ε ε χει πλη μμυ ρα αν α α

νε ε ξα α ντλη η τον

Χ Η για σε το σκη νω μα αυ του ο

Υ υ υ ψι στος

Ρ ω ω ω ω ων νυ σι ι τας ψυ υ χας το

υ δω ω ωρ τη η ης Παρ θε ε νου οι τω ων

πα θω ω ων εν ρυ υ ποις προς δρα α μω μεν

τη η Κο ο ο ο ρη και τϵ τϵ ςς α α πο ο
πλυ υ νω ω μεν

Του πο τα μα τα ορ μη μα τα ευ φραι νϵ σι
την πο λι ιν τϵ Θε ε ου

Στα α α α α μνος η η ι ε ε ρα το
μαν να α α νυ υ υν α φθο ο νως πη γη ης
εξ α α α ε να α ου προ χε ε ει τοις
αι αι του ου ου ου σι την χρει α αν πα ας
α α α ντλη η σω ω μεν

Τὰ αὐτὰ στιχερὰ προσόμοια εἰς δρόμον σύντομον.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαιαις και ορ γα α νω

Υδωρ το της Πη γης σω τη ρι ον υ παρ
χει πα σι τοις α σθε νου σι προ σελ θω μεν ουν πι ι

στει και χαριν αρουσω μεθα

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου πα

σαπνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

Φρε αρ το ζω η ρον Πη γησ της α θα να

τς τοις προ σι ου σι πο θω ι α σε ων πα ρε ε

χει πλημ μυ ραν α νε ξαν τλη τον

Ηγιασαι το σκη νω μα αυ τς ο Υ ψι

ςος

Ρων νυ σι τας ψυ χας το υ δω ρ της Πα ρ θε

νς οι των πα θων εν ρυ ποις προς δρα μω μεν τη Κο

ο ρη και τς τς α α πο πλυ νω μεν

Του πο τα μου τα ορ μη μα τα ευ φραι

ν8 σι την πο λιν τ8 Θε 8

Σταμ νος η ι ε ρα το μαν να νυν α φθο

νω8 Πη γης εξ α ε να ου προ χε ει τοι8 αι

τ8 8 σι την χρει ανπασαν τλη σωμεν

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. ᾠχος πλ. α'.

ᾠχος πλ. α' Κε ρ

ΧΑ να στη τω ο Θε ο8 και δι α σκορ πι σθη

τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α

πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Πα σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ταικη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα
ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

τοις μι σθ ρ ρ σι ιν η η η μας συγ χω ρη

σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α

α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω

μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να

τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις

εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην

χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.
Καὶ Ἀπόλυσις.

* * * * *

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρίς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

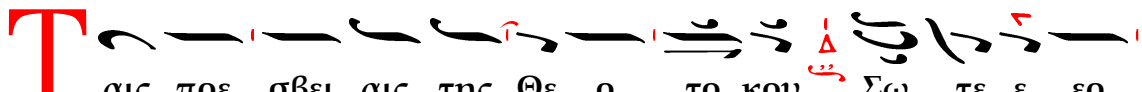
Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

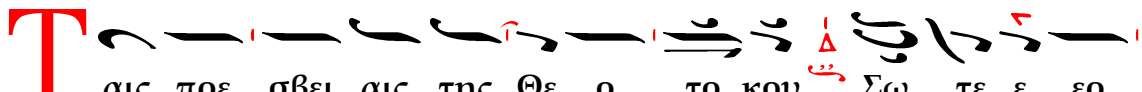

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
 (ξε' 2)

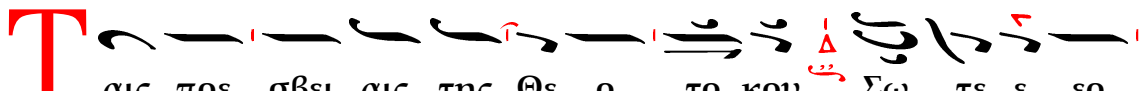

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
 δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

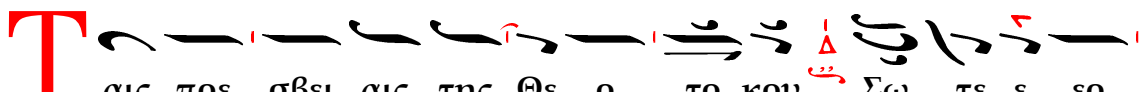

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
 ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 * * *

Εἶτα τὸ τροπάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Π' Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-Θ

Π ρο λα βυ σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι
 αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τϛ
 μνη μα τος η κου ον εκ τϛ Α γγε λϛ τον εν

φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
 κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
 τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
 κη ρυ ξα τε ως η γε ρθη ο Κυ ρι ος θα να τω
 σαστον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
 του σω ζοντος το γε νοςτων αν θρω ω ω πων

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Ε ξ α κε νω ω ω τϛ Σϛ πη γης θε ο χα
 ρι τω ω τε ε πι βρα βε ε ευ εις μοι πη γα ζϛ
 σα τα να μαα τα α ε να ως τη ης Ση ϛ χα
 ρι ι τος υ πε ρ λο γον τον γαρ λο ο ο γον ως τε
 κϛ σαν υ πε ρ εν νοι οι αν ι κε τευ ω Σε
 δρο σι ζειν με ε Ση χα ρι τι ι να κρα ζω ω Σοι
 χαι ρε υ υ δω ρσω τη η ρι ι ον

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Αὐτόμελον.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρη τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλ θες α α θα να α τε
α λλα του Α δε κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με
νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀ' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος π. Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α

λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α (δῖς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι

σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι

στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝ αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μῖς

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λθ

υ υ υ υ υ ι ι ι α α α

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον ζήτηι τῇ Κυριακῇ τοῦ δ' ἤχου, ἀλληλούϊα ἀποστολικόν, ζήτηι τῇ Πέμπτῃ.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ργ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
(ργ' 24)

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον Κύριε ὁ Θεὸς μου,
ἐμεγαλύνθης σφόδρα. (ργ' 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Ευ λο γει η ψυ χη μθ τον Κυ υ ρι ον

Κυ ρι ε ο Θε ος μθ ε με γα λυν θης σφο

δρα

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Η τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τς αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α

ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-8).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. Καὶ τισ ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν· ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν ἠρώτα ἐλεημοσύνην. Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει. Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά, καὶ ἐξαλλόμενος ἕστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη'.

Ἦχος ἁ Κε δ

Α λλη λθ ς ς ῖ α Α λλη η λθ ς ς

ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲙ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲛ ⲛ ⲛ

ⲛ ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ε ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν

μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α

αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι

ι ι ι ων

Α ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲛ ⲛ ⲛ ⲓ ⲁ Ⲙ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲛ ⲛ ⲛ

ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲙ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲛ ⲛ ⲛ

ⲛ ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βⲗⲗⲏ

α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τⲗⲗⲏ πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τⲗⲗⲏ

Α ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲛ ⲛ ⲛ ⲓ ⲁ Ⲙ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲛ ⲛ ⲛ

ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲙ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏ ⲗⲛ ⲛ ⲛ ⲛ

ⲛ ⲛ ⲛ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεὺς Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. β' 12-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμεινεν οὐ πολλὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. Καὶ εὔρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους, καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας, καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέτρεψε, καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεταιί με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἕξι ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγε, καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

Ἦχος ἰβ' Δι. ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ΠάϠ

ΠάϠ

Ο ι τα α α α α α α α α α α α

Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ι μ

μ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι μ υ στι ι κω ως ει κο νι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο νι ι ι ι ι ζον

τε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η

η η η η η η η η η η η ζω ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω

ΠάϠ Δι

ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ΠάϠ Κε

α α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ον

υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προ σα α α α α α

α α προ σα α α α α α α δο ον τε ες πα σαν

την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η ην α

πο θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε

ρι ι μνα αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον

βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε

ε βα σι ι λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α

των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε

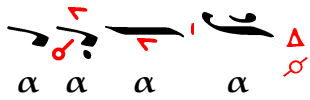
νοι

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α

α α τωως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α

α α α α ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι ι

ι α α α α α α α α α α α α α α

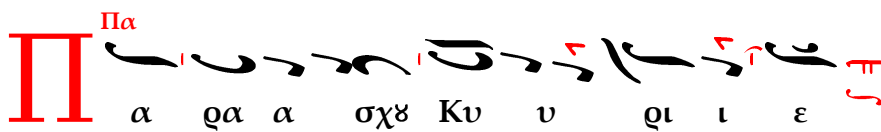
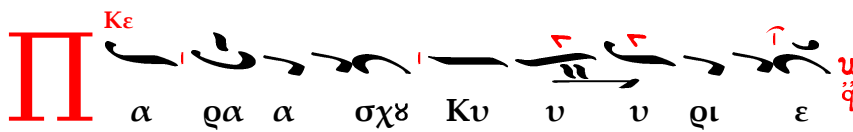
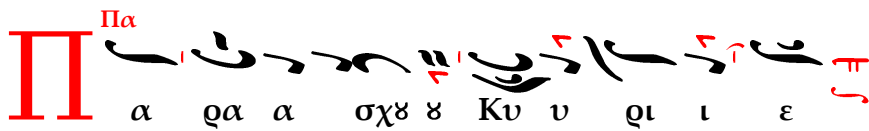
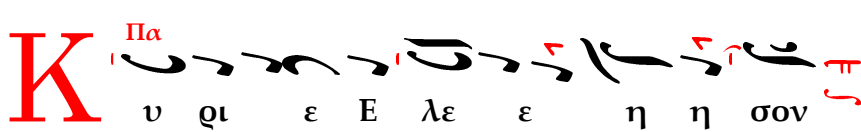
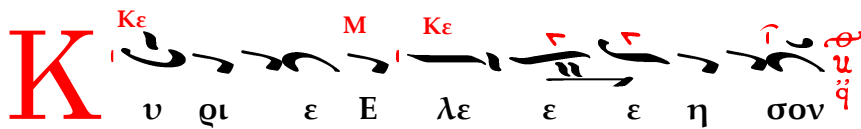
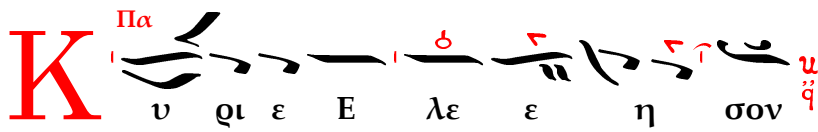
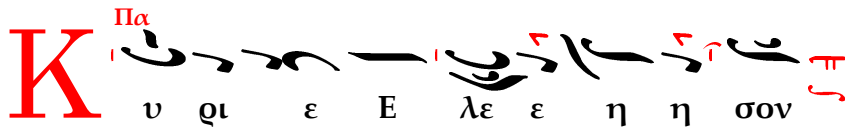

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πάσχα

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α ^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

^{Κε} ^Μ ^{Κε} σχυ υς μδ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

^{Δι} ^{Πα} α α μδ και κα τα φυ γη η μδ και ρυ υ

^Π υ στη ης μδ Ἔτερον ἄργον

Α ^{Πα} γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ

^Μ ^{Κε} ρι ι ι ι ε ε ε η η ι ι σχυ υ υ υ

^Μ ^{Κε} υς μδ Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε

^{Δι} ^{Πα} ω ω μα α α α α μδ και αι κα τα

^{Πα} φυ υ γη η η η η μδ ς και αι ρυ υ υ

^Π ση η η ης μδ

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε

^{Κε} ^{Πα} ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και

^Π α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ

Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε^{Πα} λε ον ει ει ρη η νης ^υθυ ^υσι ^υι ^υαν
 αι ^υαι νε ^υε ^υσε ^υε ^υως
Κ^{Πα} αι με τα τϵ Πνευ μα α το ος οϛ
Ε^{Κε} χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον
Α^{Πα} α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον
Α^{Πα} γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ
 υ ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ ^{Κε} πλη η ρης ο ϛ ρα
 νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης οϛ ^{Πα} ω
 σαν να εν τοις υ υ ψι ι ϛοις ^{Δι} ^{Κε} ευ λο γη με

νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι ι ς Ω σα αν να α α α α εν
 τοις υ ψι ι ι ςοις
A α α μη ην **A** α α α μη ην
Σ ε ε υ μνη ς ς ς μεν σε ε Ευ
 λο γη ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στη ς μεν
 Κυ υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α
 α σθ ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ια΄ και ιβ΄ Νοεμ. βιβ΄, ἀντεγράφησαν γ΄ Ὀκτ. βιγ΄.

Ἀφιεροῦνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον
καὶ Πρωτοψάλτην Ἀπόστολον Καλπακίδην.

I.A.

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανούξεως εὐχεται,
σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα, εἶτα ἐπεύχεται καὶ θυμιῶν τρεῖς ἐκ γ΄ τὰ
ἅγια λέγει ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς τὸν εἰρμὸν τῆς θ΄ ᾠδῆς.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

O Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

 Α γνη η Πααρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ

 ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα δ η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
 του ου το ο ο ο ο κθ θ θ θ σθ θ θ θ

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·
 Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός),
 ὄν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶν, ἔντιμον,
 ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
 ἀληθείας.
 Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

*

Κατ' ἀπαιτήσιν τοῦ Τ.Μ.Ε. τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου. Πρὸς τό, Τὴν τιμιωτέραν.

Ἦχος Δι-θ

Ἦχος Δι-θ

Ἄ δωρο ζω υ υρ ρη τον τη ης πη η γη η
ης να μα το προ χε ε ο ο ον τον α θα α να
τον δρο ο σι ι σμον το νε κταρ το ο ο θει ει
ει ον την ξε νη η ην α α αμβρο ο σι ι ι
αν το με λι ι ι το ο εκ πετρας πι στει
τι μη η σω ω με ε εν

*

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα-Ϟ

Ἦχος Πα-Ϟ

Σ ω ω ω ω ω ω μα α α α α α α α
α α α χα α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α

α χα α α α α α α α α α α α
 ρα α α α α Χρι ι ι ι ι ι σω μα α α
 α α Χρι ι στϞ Ϟ με τα λα α α α α α α
 α α α α α χα α α α ρα α α α
 α α α α α α α α α α χα α α α
 ρα α α α α α με τα λα α α α α α
 α α α α α α α α χα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α χα α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α χα α α α α α α α α α βε ε ε
 ε ε με τα α λα α α α βε ε τε ε πη
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η χη η η η η η η η η
 η η η η η η η χη η η η η η η η η η
 η η η η η η η ης α θα α α να α α ρα
 χα α α α α α α α α χα α α α α α θα

Κε
 να α α α α α τσ ς γε ε ε λε ε ε
 ε ε ε ε ευ σα α α α α α α γε
 ε ε ε ε ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πά Πα ρ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

λθ ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημασι ζω ην

χα ρι σα με νος με τέλος ζω ην

χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.
